

heller ingenlunde, den fortjener Tilslutning. Det ærede Medlem mangler ikke — det ved jeg godt — Pietet for vor store Mester eller Kærlighed til den Kunst, som rummes i Museet, men det ærede Medlem ser for mørkt paa Museets Beliggenhed. Jeg tror nu, at baade Pietets- og Kunsthensyn ville være imod en Flytning; derom skal jeg dog ikke opholde mig over for det ærede Medlem, thi jeg er fuldstændig overbevist om, at det ærede Medlems Syn paa, hvad der skyldes Mesteren og Kunsten, ikke er principielt forskelligt fra mit. Men det ærede Medlem ser for mørkt paa Forholdene, naar han antager, at Beliggenheden er saa uhjælpelig daarlig. At Fundamenterne skulde være faretruende, kan jeg ikke tro. Beliggenheden for Slottet og Færdselen var, den Gang Museet blev lagt der, ikke heldig, og er det ikke nu. Men Omgivelserne kunne forandres. Netop en Plan, som den jeg før nævnte, den smukkeste, Skikkelse, hvori en samlet Plan hidtil er fremtraadt — den af Martin Nyrop og Pietro Krohn — angiver jo, hvorledes der kan gives Thorvaldsens Museum en langt bedre Beliggenhed for Øjet, end det nu har. Den lægger Færdselen bort fra den afsides og skæve Linie, som den nu har ud om Museet, og lægger en Gade gennem Forbindelsesbygningen mellem Slotskirken og Slottet. Den fører en Hovedstrøm hen til Thorvaldsens Museums nuværende Indgang og omdanner Partiet foran Museet, saa at det faar en harmonisk og hævede Forbindelse med Museet. Den gennembryder Remisebygningen, saa Museet kan ses fra Ridebanen. Altsaa, det kan forbedres meget, men et saa radikalt Middel som at flytte Museet, tror jeg, vil have alle Hensyn mod sig. Vi behøve ikke at være bange for, at de, som beskæftige sig med Planerne, skulle være frygtsomme, thi der er jo i de alt fremkomne Planer næsten ikke den Ting, som ikke er bleven flyttet. Der har været Planer om, at de 3 Fløje af Christiansborg bleve staaende og den 4de bygget op. Andre have villet, at de 3 Fløje bleve staaende, og den 4de ikke blev opbygget. Andre gik ud paa, at de 2 af de 3 Fløje reves ned. Og vi have Planer om, at Fløjen mod Slotspladsen reves ned, og at der ikke byggedes noget op mod Ridebanen. Kort sagt, der er en saadan Bevægelighed i, hvad vi allerede have set, at vi ikke behøve at være bange for, at en Arkitekt ikke ogsaa skulde tænke paa den Ting at flytte Thorvaldsens Museum. Jeg vilde dog ikke gerne, at

denne Forhandling skulde ende, uden at der var sagt noget mod en saadan Tanke, som jeg grumme nødig vil se udført, ganske vist mest af Pietets- og kunstneriske Hensyn, men ogsaa fordi jeg ikke nærer nogen Frygt for, at jo en dygtig Arkitekt nok skal kunne finde Midler til at forbedre Forholdene ved Beliggenheden som den er.

Alfred Christensen: Det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) endte sit Foredrag med nogle Bemærkninger om mit Ændringsforslag angaaende Flytningen af Thorvaldsens Museum. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Det er en ganske original Idé, jeg har haft, og det ene Faktum, at den endnu ikke har faaet Tilhængere, viser jo ikke, at det er en daarlig Idé. Men lad det staa hen, det bliver jo for Resten ikke os, men nærmest Kommissionen, der skal afgøre dette Spørgsmaal. Med Hensyn til Fundamenterne har jeg sagt, at jeg ikke ved noget bestemt derom, men det er blevet mig sagt af en Mand, at de maaske vare for svage, selv har jeg ikke kontrolleret det og skal derfor lade det ligge.

Om Forholdet mellem Ændringsforslag Nr. 11 og 12 har jeg Lyst til at gøre nogle Bemærkninger. Det ærede Medlem for Kalundborg mødtes med mig i Ønsket om, at Arbejdet ikke maa paabegyndes, forinden den endelige Plan er godkendt af Rigsdagen. Det har jeg godkendt i Ændringsforslaget under Nr. 11 og det lige nøjagtigt med de Ord, at: „Forinden den endelige Plan er godkendt af Rigsdagen, maa Arbejdet ikke paabegyndes“, medens det ærede Medlem har formuleret Ændringsforslaget under Nr. 12 saaledes — for at opnaa det samme nota bene —: „Den endelige Plan forelægges Rigsdagen til Beslutning“, og saaledes mener det ærede Medlem at opnaa det samme, selv under uregelmæssige Tilstande, hvor man bruger meget tvivlsomme Fortolkninger. Ja, men naar man har det saa let i sin Magt som i dette Tilfælde at kunne under Konflikter udelukke enhver tvivlsom Fortolkning ved ligefrem at sige, at 2 og 2 er 4, at Arbejdet ikke maa paabegyndes, for den endelige Plan er godkendt af Rigsdagen, hvorfor da fremsætte, som i Ændringsforslaget Nr. 12, en Ordlyd, som kan være Genstand for en tvivlsom Fortolkning, idet man blot fordrer, at Planen skal forelægges Rigsdagen til Beslutning. Det vil altsaa sige, at hvis i Fremtiden et ikke-grundlovstro eller ikke-rigsdagsvenligt Ministerium vil fremme denne